Arxiu Coll.

Varies notes de 1524 al 1852.

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL
CALELLA

1184

1524 A 20 d'agost de 1524 lo Notari Joan Camps autorisà una concordia que March Coll Notari de la Curia de Mont-Palau feu ab los Homens y Universitat de la vila de Calella en consequencia de la causa que se seguia, ab la qual concordia se obligà dit Coll à guardar en la seva tots les escripturas de la curia, en tenir un Notari en Calella que 'l substituis en las obligacions curials en tota actuació, y notenintli en anar tots los dimecres y divendres de cada setmana à actuar tenint salari de dietas ó peatges tot lo contracte y judicial correspondent als indicats veins comprenents en lo número de cents tots los que estaban y estarian avecindats fins a les cases den Bliver y March de la Plaça y March del Camí. .... A 20 d'agost de 1524 D. March Coll Donzell de la Curia de Mont-Palau concordà y l'obliga à guardar en la sua casa totas las escripturas de la curia y cerca las obligacions que te lo Notari que regenta la notaria de Calella en servir als habitants de dita vila.

1528. A 8 de març de 1528 en poder del Notari Gaspar Betrot Not de Girona se feu lo acte de erecció de Rectoria de Calella perque era necessari se componguès parroquia perque era molt cansado lo oir missa y que quedaben moltas vegadas sens missa perque habian de passar una riera de set molins, lo qual los ho concedí.

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL CALELLA

1528. Se fon Iglesia Parroquial la cual es intitulada de Santa María y San Nicolau.

1590.- A 10 de novembre de 1590 en la Notaria de Mont-Ro-lan ès de Calella se firmá una concordia entre los Senyors Decimadors del terme de San Pere de Ribes Pineda y Calella y los individuos ès Universitats de dites Parroquies, relativa á la cota á que se den pagar dit delme y de que especies; A saber, la cota de grans es de onze un; las especies son blat, forment, mestall, ordi, civada, mill, faves y llobins, y pode altres especies. En quant al delme de raims no s'en parla, quizá ni encara era desconeguda esta cullita, pero se ven per la practica que correspon pagar com se paga de onze un, en quant als terrenos que no son tascals, que los que ho son pel ratió de la practica absoluta que haja en los termes de Montserrat, Vallmanya y Moncal, altres dels que componen la Quadra de Mont-Palau, que es de pagar de trete un. Se creu per molts dels intelligents de esta comarca, que lo delme de raims de las penas tascals, com se den pagar de trete un, y ho creuen tambe jo, en vista de que aixis alguns ho practican; y de altre part veyent que la citada concordia de res tracta relativa en esta particular. Apoya esta ratió la practica del pago del delme, o ribatge del peix, pues contado que la cota de dit delme es de trete un en quant al peix de art, sardinals y altres pesqueres de poch treball y gasto, veyem que lo peix de palangré sols paga de dinet un, com todo del ribatge contradictori, y pens dubte es per ratió del major treball y gasto que porta esta pesquera.

Lo pago de las tasces sabem que es de trete un, y ab tot, ó per los mejors treballs que concorren à esta cullita o perfeccionar mes als propietaris la excencio de esta plantacio tambe veyem que el pago de la tasca de raims per la practica es de vintiu un, y la mitja tasca es de cincontados un, y esto es tant antich, com que per mos predecessors mon avi Mariano Coll, que fou dels mes perits en estas observancias, per rahó dels arrendaments que tingué de estas especies, y de lo que ell veje practicar en los pagos de dites coras com à Collector que fou tota la sua vida dels delmes y tasces de la casa de Lenpiá y de la intelligencia ahi'n doná com pare, mon besavi, de las dites practicas, que tambe fou collector de dites rentas, sempre declará que la practica del pago de la tasca es de vintiu un, y la mitja tasca de cincontados un, y jo en conseqüencia de aixo y de veure la dita practica observada en lodia present lo de octubre de 1798 tambe declaro y noto per gobern las dites coras.

1590. Se fen concordia entre els senyors dels delmes de Calella Pineda y estos vehinats de lo que an de pagar delme, la qual concordia es en la notaria de Calella.

1598. Se elegeixen los senyors Jurats y Conseller (?) que an fer la campana grossa y lo rellotje.

1598.. Als 7 de novembre de 1598 en acte de Jaume Bonacasa Notari de Barcelona lo mer executor de la Real Audien-

cia de dita ciutat firmá apoca á Don Felip de Roger del preu
dels bens que foren de Lluis Monet que compré dit Roger.

1600.- Determinaren en lo Conseil General que los Jurats hagen de tenir una clau de la caixa del arxiu.

1604.- Als 14 de desembre de 1604 D. Felip de Roger donà ó consignà à favor de la Comunitat de Calella lo cens de 15 ℔ q que li prestave la casa de Gualves per la Notaria de Calella ab la obligació de celebrarli tres cantars en la capella del Sperit y de comprarli lo Rector de Calella cinch butllas de difunts.

1615
1668 A 15 de septembre de 1668 se resolgué ab Conseil General que los Jurats portassen gramalla y insígnia de grana à costas de la vila.

1615. A 22 d'agost de 1615 tingué la vila un plet ab los officials del Sant Offici.

1668. A 27 de maig de 1668 (~~23 de desembre de~~ 1615) Resolgueren en Conseil General que los Jurats despres de Jurats fossen Obrers per evitar questions.

1619. A 28 de octubre de 1619 se resolgué ab Conseil General que se hagué de afinar ab original de Gerona.

1621. A 30 de juny de 1621 se resolgué que los Rabassers ó

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL - CALELLA -

ó administradors donassen compte de llurs administracions y que hauràn de avisar a los senyors Jurats per assistirhi.

1622. Als 15 de maig de 1622 se determinà que los Administradors de San Quirse y Santa Julita fessen pintar lo retaula à costas de la vila.

1651 Als 15 de juliol de 1651 se determina que anassen à pagar 325 cuarteras de blat à 16 ₧ la cuartera, el qual hauràn pres la Universitat à Miquel Sperà argenter de Barcelona.

1652. Als 3 de febrer de 1652 se determinà per rahó del contagi que se feia festa à Sant Roch y à Sant Sebastià y passar à Gerona al senyor Oficial que fes celebrar dita festa.

1652. Als 25 de febrer de 1652 se determinà fer un Batlle del morbo mormo ab licencia del Gobernador per esser de mes força. Per treball se li donaba 30 ₧ al mes.

1652. Als 21 de juny de 1652 à vista que à casa Salvi March se ha mogut impediment del contagi se mana que tots los de la casa se embarre-quin y fessen quorentena y que los posian guardes y tots los que se embarrian com Joan Antoni pager Jurat a casa Joseph Comas de Cabanyes y que los fills y mossos no gosan entrar à la vila, sino que hajen de treballar en las terras y que lo Batlle del mormo fasia descenas per las guardes del portal de la Iglesia

y portal de mar que no jugan mouerse fins a les nou
hores de la tarde y al matí vagi a obrir a les quatre ho-
res y que la clau de la iglesia se portia a casa Jaume Vidal
y la de mar a casa Jaume Coll.

1652. Als 23 de juny de 1652 se demana llicencia per fer
pregaries per la sobre dita al Sub
~~senyor~~ Oficial de Gerona y per fer
una festa anyal com lo dia de Corpus

1652. Als 21 de juliol de 1652 lo dia de San Rafel y bes
diumenge se sentí a les dotze tocar la campana grossa tenint
la clau una persona de fe digna

1652. Als 21 de juliol de 1652. Despres de estas pregaries
y de haber tocat la campana se volgué que lo dijous prime-
vinent se publiqués la festa de un ofici y prosessó com lo dia
de Corpus, manant a tots los habitents del nostre terme no
se treballia y tambe votaren lo dia del arcangel San Ra-
fel per festa aquell dia per lo contagi.

1653. Als 16 d'agost de 1653 per no haber fet prosessó
a San Quirse y Santa Julita votaren los Jurats ha de fer una
a pen dereals.

1666. Als 21 de decembre de 1666 se demanà al Rector
de Cadaqués que fes venir la relliquia de San Quirse y Santa
Julita, la qual vingué.

1664. A 4 de octubre de 1664 se determina per la capella del Santíssim Sagrament y per senyor Joan Alsina, donzell, domiciliat en Barcelona de ajudes y lo restant del Comú.

1668. En lo any 1668 se fen concordia entre els individuos de la vila de Calella y los que aleshores eran obrers de la Iglesia ab lo qual se'ls conferí alguna facultat. Consta en Gerona.

1671. Als 25 de maig de 1671 determinaren los Jurats en Consell General lo terme mercadal divendres y que los revenedors habian de traure a la plassa del que venen en las casas de las dos horas del matí fins a las dos horas de la tarde, essent tot francha.

1671. Als 18 de juny de 1671 compraren la casa de la vila a Rafel Flaquer y Alió per preu de 440 ₤.

1676. Als 20 de maig de 1676 se determinà en Consell general que si volian entrar vi habia de ser que los forasters pagassen deu rals y los estants cinch rals, tot per carrega, encara que per lo propi us.

1677. Als 27 de febrer de 1677 se determinà que lo senyor Joan Costeda pesas en companyia de cinch personas del Consell a Barcelona a veure si trobarian tres centas doblas a cambi o a censal per comprar blat, y en cas no

se topie qui las valla deixar à la Vila, las prengen en nom de set personas que son Bernat March, Joan Magues, Miquel Sabana, Joseph Alomar, Mus Salip Salvador, Pere Joan March dela Spera, y Joan Cortada y los demes del Conseil pues prometeren com á particulars a obligare à dits dimes, y se topá y se aná à Tortosa y se pagá à sis Usures.

1685. Als 10 d'agost de 1685 se determiná que los que entressen vi forasters paguessin vint rels per carga tambe habitants com altres y que los Jurats cobrassen dits dimes y parassen à ferho y per esser mes fort ho feren decretar à lo Judge de los presents vicomptats.

1686. Als 15 de juny de 1686 se determiná que a vista que la major part de San Jurats se era endevocat feren venir un Mestre de Moyá à compondre un arch y altre y costa 290 ℔ ℔ de dimes del comú.

1688. Als 6 de octubre de 1688 se resolgué se donás a lo senyor Marques de Aytona quatre anys dimes doplas, los quals se li donasen com à superior y senyor dels vicomptats y per esser bons vassalls.

MUSEU - A. XIU - MUNICIPAL - CALELLA -

1706. En est any vingueren los Gabatxos y se volian apoderar de esta y com era la gent de ayran corates se defensaren y no obstant se emportaren un dels dos canons de bronze que hi habia a la torreta y are lo tenen en Perpinyá.

1709. En est any vingué un destacament de Gabatxos y cremaren Sant Pol y vingueren en esta y se emportaren los Jurats y perque los deixaren los donaren sis centas doplas las cuals las mattebaren a cenral a una vinda de Mataró anomenada Teresa.

1713. En est any fou lo seti de Barcelona, la causa de dit seti fou que essent Rey de nostra Catalunya Carles ter-cer tan amat nostre com nosaltres d'ell, s'en anà a lo Jmperi per haber entrat hereu, lo qual posseian los seus antecessors. Vingué Felip quint Rey de Espanya per pen-dre nostra Catalunya, y volent tent nosaltres a nostre Rey Carles tercer, nos alborotarem, nos armarem, durá lo di-ti catorze meses, y a no ser que alguns que volian ser de Felip quint que nos trahien encare serian acetats. En est seti se patiren moltas fams pero si Deu hagues volgut que hi hagues hagut tanta abundancia de Viandas com de Ormets no haurian anat a una pesseta lo parell d'ous. Per-

fen com anaba la demes vianda. En est any eremaren la vila de San Pol y altres coses singulars que succehiren.

1713. Cessá de baixar lo Jutge dels presents vicomptats en esta y lo motiu de baixar era que essent la beuria del terme de Mont-Palau assituada en esta en la plaza ahont are es presó á sota la casa de Soleonats baixaba lo dit Jutge los dijous de cada setmana y tenia los verbals que entre setmana se habian ofert.

1715. Despres del citi de Barcelona que foren de Felip quint nos manaren que paguessim qui tres lliures qui cuatre lliures segons lo patrimoni cada quinse dies, lo qual any se anomenaba lo any de las quinsenas.

1715. En lo dia 28 de decembre de 1715 un capellá que's deya Joseph Torner fen moltes fundacions y no se cumplen totes y eon ofici en diferents dotades y entre altres hi es lo ofici de Nostra Senyora dels Dolors.

1716. Arreglaren que haguessim de pagar personal y cadastro del qual peteo nos plorarem. En dit any arreglaren la Audiencia en Barcelona y llevaren lo Consell de Cent y lo nom de Jurats y los poraren Seguidors.

1721. En est any succehi que los blats dels delmes que tots anys venen de la colecta de Senpiá que du-

ra dos ó tres ó quatre menos la venda, lo vengueu ab tres horas. Ja poden pensar la causa.

1731. En est any succehí que pescant cinch atts en esta platge lo un apropp de l'altre ningu hagué cap peix sols Pere Clarens el qual jeya company ab un seu germá y hagueren un vol de barats tan horrorosos que valgue dos centas vintcinch lliures y venten á onze diners la carniera. Poden contar.

1733. Succehí que caigué una pedregada tan forta y unas pedras tan grossas que esent las cindrias fetes las foradá com si las hagueixin escopetejadas ab balas y dela dita pedregada n'edcoingué una tan gran carestia pom poden considerar per la falta de vianda.

1734. En est any lo blat dels delmes y censos que tots anys venen dela colecta de Selupiá lo vengueren ab tres horas luego que hi hagué preu, anantlo compartint á tothom un cahis, poden pensar que era la causa. La forment anaba á 3 to 18 ª y lo mastay a 2 to 15 ª. Lea causa de anar tan car y haverlo venut tan depressa era perque no n'hi habia.

1737.- Hi hagué una alborotaciò de mar tan gran que l'argua de dit mar arribá a la plassa ahont hi entraban los esquifs y llegats y per aixo fen vot la vila de

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL - CALELLA

per festa capella desde tots los anys y fer una professó per la arena del mar y ofici solemne que es lodia de San Gregori.

1747. Als 26 de jener de 1747 caygué lo campanar y molta partida de la iglesia a las nou horas y tres quarts de la nit sens fer mal à ninguna persona gracias a Deu, abans se experimentà un gran miracle que hauent caygut molts mils quintars de pes sobre un armari en los quals hi habia diferents tabernacles y tots se capotaren també los Sants com los armaris y demes, solament quedà una imatje de la Mare de Deu un poch inclinada de cara en baix sens ningun dany en tot ella. Altre cosa se experimentà que no obstant de tanta pols y tal estrendo no se apagà la llantia del Sagrament que alabat sija.

1747. En lodia 6 de juny de dit any comensaren la iglesia. Per fabrica dita iglesia suplicaren al Senyor Marquès de Aytona nos fes gracia de establir la carniceria, lo qual al-canzaren de dit senyor. Per un cens de 25 ℔ lo any y 1.500 ℔ de entrada nos donà dita carniceria y per pagar dites 1500 ℔ la donaren per deu anys ab lo pacte que hagueria de pagar los 1500 ℔ y 1000 ℔ cuatre anys per la fabrica de la iglesia y los ℔ de gastos habian fet los regidors per alcanzar dita carniceria a fi que quedés franca com quedà y la prengué Joseph Plá y sos companys. Est acte es en poder de Cosa feda. En estos deu anys se trasbalsaren com consta ab dos libres 29.499 ℔. 1 ß. 2 din.

Costa dita iglesia

Primo. jornals de menbres	2201	₰.
Los fetos la vida - ho pagaren particulars	2201	" "
La planta que feu Morator	400	" "
Cals, guix y nolits	4808	" "
Pedre de Monjuich	2926	" "
Obra cuita	3058	" "
Manobres y vida d'ells que pagaren particulars	4400	" "
Fusta y treballs	2000	" "
Pedra de paredas	3000	" "
Treballs d'albres á judici prudencial contats en	6000	" "
Tot junt son	31.044	"

1740. Lo dià 4 de febrer de 1740 hi hagué una alborotació de mar y la mar se acosta molt que se'ns emportà una casa que afrontaba lo nostre hort ab lo hort de Pere Cinto y a col ligent ab Cazalins y a col ponent ab Felip Salobet.

1751. Als 30 de juliol de 1751 en acles del Dr Anton Vendrell del Juró Nott. de Canet la Ajuntament de Calella cabrebá a ~~t. D.~~ S. C. varies cosas ab las declaracions de las pedretas ab que se pagan los llismes y ab la expresa declaració de que las herbas de las terras de dit terme de Calella son propias de los propietaris.

1755. Als 22 de septembre de 1755 se portá lo Sagrament a la iglesia nova.

1755. Als 23 de septembre de 1755 hi hagué un aygual tan fort que la riera trenca, l'aygua entrá a la vila y omplí totas las casas ensemt las portas tencadas, l'aygua entraba per lo forat de la clau. Era lo endemá que habian portat lo Sagrement á la iglesia nova.

1753.- Pere Martir Coll fill de Mariano Coll y Teresa Coll y Alsina nat y batejat lo dia 29 de abril de l'any 1753 ha comensat á fer algunas notas de algunas cosas y particulars que ha oit dir y altres que ha vist ab lo discurs de la vida.

1757. En est any hi hagué una alborotació de mar tan forta que s'en endugué molas casas y en altres s'emportá dos botigas que de las cuals habia de ener heretat y la mar queda avansada que los que afrontan ab ella sempre teuen por no se li emportia.

1757.- Hi hagué una alborotació de mar que se'n emportá una botiga que afrontaba á sol ixent ab una botiga que hi tenia Verger, a mitjdia ab lo mar a sol ponent ab lo altre cort ya tramontana ab Fugassot, y se acosta la mar ab aquest alborot disset passos ó mes. Poden considerar quan se ha acostat que del bot de l'aygua se veya la capella de San Pau de Sen Pol.

1760.- Enest any 1760 se fen l'orga dela Iglesia ensemt Mariano Coll obrer. Costá 1500 ℔.

1762. Est any 1762 se anomenà lo any de la fam per arribar tanta gent a morir de fam per lo camí. Se arriba à Barcelona ab dinera no trobar pa pera menjar ni en ninguna part. En esta los pobres garbellaben las asclobas de pinyó per fer-ne pa. Los grans anaben: lo blat à 8 ro, los faves à 7 ro, las fabas à 6 ro, los garrofins à 6 ro, l'ordi à 4 ro, lo blat de moro à 6 ro la cuartera, y las garrofas à 2 ro lo quintá

1768.- Als 18 de agost de 1768 prengueren los moros a Pedro Bori ab la demes gent del carro anant a bal, no obstant que vegan un llagut pero los enganyà. Mataren à Miquel Coni per voleshi tornar

1769. A 19 de octubre de 1769 los reuataren. La causa fou perqué lo Rey feu un reuat general. Pedro Bori ja hi tenia un full, los cuals foren de un mateix amo.

1769. Hei hagué bona cullita de oi la que no se habia vist de molts anys. A casa ne collirem mes de cent cinquanta cargas.

1770. Succehí que lo Rey volia establir en Catalunya las quintas, y à fora de reuros lo Rey feu la gracia que se fessen ab dinera y en Calella ne foren dos.

1763. Se feu ó comensà la capella de San Guisa

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL
CALELLA

y Santa Yulita en terreno de Joseph March de la Ysera ab lo titol de tenir un banch en dita capella al costat dels evangelions del presbiteri a la banda de sol ponent. La causa de haber donat dit March lo terreno y haberse fet dita capella en dit paratje fou perque Miquel Salvador de Caspe no volgué donar mes terreno del que antiguament habian donat los seus antecessors y volent fer mes gran dita capella fou precis fer la en altre part. Antiguament era dita capella en un camp de dit Salvador que afrontaba ab la riera y per devant lo torrent de la vall d'en Comas.

1771. Als 15 de juny de 1771 se portaren los Santos Patrons a la nova capella.

1771. Als 8 de septembre de 1771 hi hagué una ventada tan forta que los nats no habien vist. Rompié los arbres feya caure las chemeneyas, cases y altres edificis y la mar molt alborotada que hi perderen molts bastiments fins dins lo molt de Barcelona.

1771. Se feren dos proposits la una de lo Regidor decano y la altre de los quatre regidors, lo que may se habia vist.

1771. Se feu lo que era carniseria per cotseria y sala per lo Ajuntament ab las armas de la vila. Tambe se feu lo vestit y la porta a lo andador lo que abans no

había tinguts.

1771.- Succehí que no obstant y ser la terra tan fertil de ví se arribá a haber de cercar qui se obligues a vendrer ví perque ab dinés no s'en trobaba y Joseph Marcó se obligá a 1ª 6 la mitadella y Pere Plaeies vengué lo seu a onze lliures la carga.

1772. Succehí que habent lo Batlle arrendat a'los Jurats dos que habian arrendat lo peyer que hi habia fixat lo mitatje ab ordre una de las dos proportes que se feren aquell any y no haber volgut tenir lo arrest y ell haberne donat part a la Audiencia vingué lo Tinent Corregidor de Gerona ab ordre de convocar y presidir tot lo Ajuntament

1772. Essent obrer Fremeiro Aromir no volgué pagar lo salari de un ofici al Sont. Fremeiro Calsa perque portava lo sobrepellis brut. De esto s'en seguí que despues volgueren dits obrers que anassen a' los combregars ordinaris sens paga y tambe que anassen a publicar las festas a' la trona que anassen al rosari ell y los demes beneficiats, de lo qual se'n seguí un plet entre obrers y Beneficiats.

1773. Als 7 de abril del 773 succehí que cayguè una pedregada, el dia de dimecres sant, de tanta duracio que a' cert paratges hi habia cuatre pams de gruixa, capolá tots los blats de Arenys, Canet y Sen Pol y encara en la part de la

vila de sol ponent innumerable multitut y al altre costat lo menos que una ambosta, lo que conté los plens; lo que conte montanyes ó vinyas imponderable en los sobredits pobles tornaren á sembrar molts; pero Vilar de Grau per ser un menbre no cuidé de tornar á sembrar, sols lo que duba lo rostoll y rebollé y cullí mes blat que los demes anys.

1773. Aquest mateix any mudé que habent arrendat la provisió de pá de Barcelona dos ingleses y altres de Barcelona ab lo pacte de vendre lo pa segons lo preu que anirie lo blat a la plassa de dita ciutat, e valgueren dits ingleses de los contrayents que no remetessen blat pergue anas mes car, com fon aixó. Fon tenta la escasses que ab dinerons se'n trobaba y arribá á vuit lliures quinze sous; lo di arriba á dinet rals lo cuartá. La farina la venien los revenedors a dinet rals y encare no se'n trobaba.

1773. Lo dia 10 de maig de 1773 mudé que tenint jo en Vilar manyá un cano d'encopeta tot robellat en tent que jo any no habia fiscat, posat sobre un banch de la botiga, caltá una guspira de foch al polvori y hixá, no sabent que fos carregat.

1773. A 16 de maig de aquest any mudé lo gran albarot de Barcelona. Pleabent los ministres de estos regnes volgut que se quintassen los generos catalans (encare que contra la voluntat de nostre Rey) pensaren á donar orde á los prohoms de los Collegis y Gremis de dita ciutat que á pena de

cent lliures donassen rahó de los joves de dihuit anys à tren-
ta sis per lo sorteig de las quintas. Respongueren que
pagarian la dita pena y que no donarian rahó de dits joves
perque sabian que no era ordre de nostre Rey. Vista la reso-
lució de dits prohoms resolgueren sortir los ministres de di-
ta ciutat acompanyats de los alcaldes de Barcelona y de molta
tropa per assentar dits joves, resolgueren sortir ab cuatre ca-
llas a las vuit del demati à los cuatre dias del mes de maig.
A la primera casa que anaren já vejeren que las respostas no
eran adientas à las preguntas que 'ls feyan. Volgueren valer-
se de los medis quant à lo improbist se alborotà dita
ciutat. Solament la joventalla de edat de vuit a vint anys se
assegueren delas campanas y tocaven à somatent que aparegue-
que lo mon hagués de finar. Los joves que contenian lo al-
varot se ajuntaren en lo Pla de Palacio tots ab sos gambetos
y barretinas vermellas y revestits de cólera digueren que no
volian quintas. Los guardas del portal de mar veyto lo al-
varot volgueren valerse delas sues armas ab las que se
taren à dos y mataren à dos. Los de la joventalla se enfu-
naren mes sorti lo General à consolarlos y digué que tenia
Respongueren que volian fora quintas y que penjassen los in-
solents barots. Los contestà lo General que se suspendria
tot fins à nova ordre y no sent dela sua pesquisa volgue-
ren que fiessen papers per los cantons y ni pensaré se dega
la plebe. Sorti lo senyor Bisbe ab son capitol revestits, pa-
rant per los carrers amé a Palacio, lo General aviá cinch
minyons dela plebe que junts no feyan cuitanta anys y los

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL - CALELLA

diejé que fessen tots un memorial y que digueisin lo que pretenien y que los remeteria al Rey. Se entornà lo Sr Bisbe a la Seu y predrea à'los de molta edat que estaben à las iglesies pregan à Deu, que se retrassen en ses cases y que no tinguessin temor, que ell suplicaria à nostre Rey per nosaltres. Fins a las dos de la tarda durà lo tocar à somatent y fins à las deu lo tumulto, succehin ab aquest distracte moltissimas cosas que serà llarch lo esplicarho. Confirmà lo General ab los prohoms de los comuns menà que las rondas de las nits fossin comandadas per los prohoms, en lloch de oficials, per ser amants de la pau. A vista de això se feren diferentes representations demanant la misericordia à nostre Rey de aquest gran excés y las dotze representations se feran del modo seguent. -------

Enterat nostre monarca de las antecedens representations envià a buscar tres comissionats a dita ciutat que se trobaben en Madrit y los digué N. Sr. M. que anassen a Catalunya y que ho disposassen del millor modo que pensassen sens intervenció del General, sino que ells eran duenyos. Partiren de Madrit y arribaren à esta y disposaren que se fessen ab dinero pero que fessen la cerimonia com si cortejassen sent sortir los que eran compats. Contaren Calella sis centas y trenta lliuras. Isidro Forest y lo Vicari Reyella entraren de cercadors, los compraren com à pabrins y despres se descobrí que eran casats, mes no obstant los feren pagar per pabrins. Comunicaren ses dits soldats Sant Pol, Calella, Pineda, Sant Pere y Santa Susagna que ajuntassen estos pobles en lo convent de Calella ab tots los pabrins de

estos pobles sobredits en lo dia 8 de juliol y se feu la ceremonia del sorteig en presencia de totas las Justicias y Parrocos y fadrins conforme mana lo Rey ab las sues ordenansas.

1773. Als 14 de agost de 1773 succehi de portarse lo combregar á Joan Pau Mandri seu talem. La causa fou que temian un plet los regidors ab los capellans volentlos obligar á anar á los combregars ordinaris seus paga lo que los es voluntari y altres coses que los volen obligar y per esta causa no anaben los capellans als combregars y no trobantse altre cura en la iglesia sorti seu talem.

1773. Aquest present any succehi que hi hagué poca cullita de vi, que aquells que acostumaban donar de delme dos, tres y fins a sis cargues de raims, ne donaban un cistell o be de dos a tres cove, y aixis com los altres anys tragueben los delmes animals, aquest any lo tragineben homes i dones ab un cove al coll. De aquest modo tragineren en aquest any. La que hi hagué fou moltas tardanies com mill, fajol, blat de moro

1773. Aquest any per haber trobat pocants los dos regidors primers y no haberli volgut donar possessió, á força de empenyos lograren lo entrar, y entraren lo dia 9 de setembre. Aquest any hi hagué gran dessunió entre Regidors, Batlle y Diputats per motiu de haber probat las grans ignominias feyan ab las cobrensas los compatriotas de Plasies Regidors volent posar Colector y Secretari contrari á ells y ells no ce-

lestos fins que la Audiencia los elegiria per causa de que no se cobras del catastro ningun test fins al octubre. Dit Racies battagué lo primer test per logar las mas intencions, lo que logra contra ordre del Rey. Lot any era cobrats Francisco Nadal y est cremá las llistas de cobrar per ordre dels regidors com consta de una acta que es en la Real Audiencia de Barcelona. En seguit de aixó se descobrió que la causa de voler los empleats del Ajuntament dels seus competidors eren pagos cobraben lo catastro ab unas llistas molt excesdas y en tenian unas altres per enemyar á los diputats y síndichs, y los cobrans de dits cobros eren per engrexare y donar que merexer ab unas y altres.

1774. Als 15 de mars de 1774 ha succeit que habent anat en mar la barca de Joseph Oliver per traure los palangres que tenian calats portant per marinera á Joseph Barrera, Francisco Coll, Joan de la Mezula, Joseph Ferrer, y Pere Ferradas tornaren que la mar estaba un poch alborotada y volent traure ab pron assistencia de gent la barca anà al través y vingué una grossa onada y la girá de bota á sobre quedant a dintre Francisco Coll y Joseph Barrera. La fortalesa de la mar los embolcá ab los palangres y los tirá á fora, pero los trageré dins breu rato lo un devant lo carro de mas y lo altre devant de la rota engarsats ab los ams per la cara y per la roba tots negats. De Joseph Barrera deyan si viuria, no obstant, lo portaren á casa Sorelló, se feren remeys, pero tambe era mort. Lo patró Joseph Oliver de-

que la barca al través se tirá en mar y naden y ajudant-hi vinguè en terra y los restants ségueren ensalabrats de carn y ossos de sota lo llagut. Per la gracia de deu y la sua gran misericordia en lo mateix instant tragué Miquel Cateura a força de la mateixa gent que hi habia á la platea sens ningun dany. Graciàs a deu ere aquell dia lodia de Santa Madrona.

1774. En lo dia 29 de mars de 1774 hi hagué una albarotaciò de mar que se emportà dos cents vintas que tenian las casas als caps dels horts per resguart de la mar de amplaria de sis y vuit pams ditas vintas ó murallas y de aquell albarot se acostà la mar á las casas y se emportà terreno dels horts per llargaria de vuit canas.

1774. Als 14 de abril de 1774 se han comensat hi arrendar los delmes, censos y lluismes del Marquès de Selupia de les viles de San Pol, San Cebrià de Vallalta, San Pere, Arenyà, Vallmagna, Moncal, Pineda, Calella y Canet per lo preu de 9300 ₶, pero á tots gastos importa 10.000 ₶. Ho han arrendat uns de Calaf.

1774. Als 13 de may de 1774 se declarà que mentres durà lo plet que tenian los obrers ab los Capellans que volian que anassen als combregars de festes á explicar los manaments á la trona y altres cosas que no degueren fetes, y despres perque los era voluntari hi anaben sempre per la

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL - CALELLA

que conté els combregons.

1774. Als 29 de maig de 1774 se posá la campana en la capella nova de Sen Quirze y Santa Julita. Pesa dita campana 173 lliures y costa 86 lliures y donà Sabé Bofi patró de cartell 2 lliures y lo restant de la confreria.

1774. En lo dia 29 de maig de 1774 morí que habent mort un noy de casa Flaquer de Flaca fou baptisat Mariano Coll y acompanyaben lo mort ab quatre cirios y quatre candeleros de plata de la casa y no habent demanat la administració de la cera a la obra com es costum, sino que compraren los cirios ab la intenció de donar lo que quedaria, feta la funció vingué Flaties com a obrer major y prengué los candeleros y seguidament los baptisats se agafaren ahont hi hagué un gros albarot y encaguit de aixó se recorregué a lo temps Bisbe y se composá allavantse dit Flaquer á demanar los candeleros y pagant dos pesetes per la cera fent una alba de aixó.

1774. Als 20 de juny de 1774 vingué en esta plaça passá per lo governador de Gerona anomenat Dn Manuel de Alos posá a casa Pere Flaties de las influencias de aquella casa y los regidors que eran los seus compatriotas y eran los seguents Joan Bonnet, Batlle, Dr. Joan Mandri, Regidor, Joan Vives Regidor, Francesch Matorell Regidor, Joan Jorda Regidor, y Joan Olivet Regidor, Se'n segui que per la petitio de la

fill casat ab la pubilla Ribes y dit casament fon ab lo pacte que hagués de prendre lo nom de dita pubilla que se anomenaba Marquesa de Alfarràs y per est motiu quedant la casa sens successio, pasà lo nom de Lupià pero no lo del títol de Marquesa de Lupià.

1774. Lo dia 4 de setembre de dit any lo Comte Segarra llevà la capbreuació à Francisco Aromir y la donà à Joseph Colomer y formaren los pactes dit dia. En lo mateix dia se celebrà una magnifica festa en la iglesia fundada per la casa de Lalupià y ajuntament se fa un celebre convit de difecents forces de San Francesch que venen per celebrar dita festa y juntament lo senyor Organista, lo Administrador de la confreria del Santissim Sagrament, lo Notari de la casa y lo senyor Batlle per ser elegit per dita casa, y en est dit any no convidaren lo dit Batlle per tenir pochs merits de bondat per dita casa y era Joan Brunet.

1774. A 9 de octubre era obert mayor Guiure Planes y perque no diguessen mira demati esent diumenge l'emportà las claus de la sagristia en la casa quant de esto se'n segui molt de mal de aquesta parròquia.

1774. Als 30 de desembre de estany hi hagué una alborotació de mar molt forta se'n entrà per lo cap de la vila de Cardona com si fos un castell del cel y se emportà tot lo que habia trobat Cardona per regnat de la mar com altres esta referit y feu altres estragos en altres casas principalment

ab en seller que tenía Joseph Alsina y encarà la paret de en Puyá.

1775. Als 14 de febrer morech que morí Pedro Borí. Feren banniers à Mariano Coll y à Jaume Besat y anà Mariano Coll a buscar la clau de l'Obra à Quirse Rabiet que era obrer major y digué que no la volia donar que primerament no pagàs lo aument que habian posat los obrers à la cera dels funerals. Sa cara respongué que no volia pagar ningun aument per la rahó que estaba emplet pendent per part de lo gremi de la matrícola y l'obra y quant fos declarat per la superioritat que pagassen lo aument que ells volian sempre estaben prompter à pagar. Responguecen que no sinyor, que volian la paga primer y aleshores vingué lo Comissari D. Joan Taleta y los prohoms que eran Pau Puyó, Besat Falliu y Pere Borí y encarta als obrers y despres digueren al Rector que anàs à celebrar la funció que lo gremi ministraria la cera y lo Rector digué que no volia fer lo que no fos ab cera de la obra com era consuetut. Aleshores lo encartaren que anàs a enterrar lo mort y que no volian que se celebrassin los officis, y respongueren los obrers que no se atrevian a tocar ninguna cosa de la sagristia ni que tocassen à morts per anarlo à buscar. Se vestiren tots los capellans ab cobrepellis y armura y també lo rector solament que portava una estola y pe'n aquest, mes endavant al sementiri digué lo Rector que era Mossen Pau Alsina que anava tocar à morts y com aixi no volia ell anarlo à buscar y lo mateix respongueren tots

MUSEU - ARXIU - MUNICIPAL
CALELLA

los demés capellans. Tornaren à la sagristia, prengueren las capes, los bordons y la creu y manà lo Calaber à lo campaner que tocàs a morts y marteuaren. Los obrers portaderen, llevaren aclte mes no perairó los capellans se detingueren, sinó que anaren à la casa à buscar lo mort. Pent portar la caixa per cuatre homes grans las ateres perlo que podria caure de vot quedar pendret, pero cuant foren al cementiri reculgueren apegadas per evitar un albarot. Prengueren un cul d'atxa, lo partiren y donaren los quatre bens à quatre noys que feren llum per entrar lo mort en la iglesia y per enterrarlo y despres desiaren los bassins que quedaren sobre la caixa del Sentimin dihent que los deixaban per caritat de la obra del Sentimin. Despres anà Guire Plaetes a preguntar à Mariano Coll si era bassiner y ell respongué que no senyor, que si ells hagueren subministrat la cera que si que ho haurian estat. Aixó ho preguntaba Guire Plaetes per veure si diria que si que era bassiner per fer pagar los drets de obra à ell, que à la casa del mort no podia perque era matriculada

Los obrers d'aquest any eran Guire Plaetes, botiguer, Pere Estolt, negociant del regne de Valencia, Joseph Padrosa, boter, Bartomeu Pla, cabater y Esteba Pla,

Lo senyor Rector a tot aixó era complice y la causa era perque lo gobernaba un germà seu que era lo Dr. Gran Mandri, home de pocas prendas y compatriota de Plaetes, Tota la gent del poble estaba albarotada de veure aquesta cosa. Pero que molts anaren à veure aquesta fumeió, pensant que hi haurià un albarot per poder garrotejar a aquells que porten

aquelcos imposits y que fan altres trapells y inquietats. De aixó resultá que ningú volia ser batlles y que los fills no habian de ser dels pares com succeiá a n'en Miquel Celevera del rebal

1775. En lo dia 8 de abril se feu ó se posá lo quincell. Per Pleder lo doná de castlat. Dixbenge costá just y mas tres centas lliures.

1775. Essent lo aiguat que se experimentá en tota esta provincia de Catalunya tant gran, fon precis lo fer las mes grans pregerias, puig tothom creu que may en lo mon se hagués experimentat tal aiguat. Se feren dos professons, la una se fen lo dia 18 de abril que era lo tercer dia de las festas de pasqua. Maná lo Batlle que era Miquel Prim que á pena de 3 no ningun a persona pogues trevallá tot lo temps que durarie la funció. Las professons se feren de esta manera; primerament anaban los noys fins a la edat de 14 anys arreglats ab dos fileres dirigentlos lo mestre que cantava las letanias y los noys responian, enant al devant un minyó de 16 anys que portaba un Sant Crist que servia per guió dels minyons; despres anaban totas las minyonas al devant las cetas y al derrera las mes grans, y per guia de las minyonas anaba un cuadro de la Divina Pastora ab son estandart corresponent y arreglasadas ab dos files ab dos capellans que cantaban la letania y juntament custodiaben de arreglades, despres anaban los homens que portaban llum

que era dèr una atrce,, lo que no portaben llum anaben de-
tras; devant de tots los homes anaba lo pendó del Sant Crís-
to y derrera de tots los homens anaben los capellans, despres
anaba lo Sant Crist ab tot lo Ajuntament ab sas insignies
y seguian totas las donas casadas tambè arrenglerades.

Esta professó anà a Sen Quirse y allà se cantà un aufer-
sari y despres se portaren los Patrons à la parroquia fentlos ere-
mar dos cirís lo comú continuament y tambe en cenaben al
Sant Crist, cantant cada dia la letania. Arribe que abentes
pregaris may plovia lo dia 30 de abril tornaren à fer altre pro-
fessó y demanaren à los frares capuchins si volian venir y pin-
guesen y à esta hi anaba la Mare de Deu de Misericordia, los
Sants Patrons y lo Sant Crist ab la mateixa forma que la an-
terior, si no que aixó com la primera passà per devant de
casa en Merch y anà à Sen Quirse y despres baixà rera a-
vall y passa per lo carrer Merch y per lo carrer de mar y tor-
nà à la iglesia; la ultima fon la mateixa via que la de la
setmana santa. Sea primera, quant arribà à la iglesia, un pa-
re fra un sermó, en que lo predicador presentà en nom de tot lo
poble un memorial demanant que Nostre Senyor nos donás al-
gua y poca per empenyo à Sen Quirse. Estas professons fo-
ren tan llargas com jà se pot considerar per lo mal de anar to-
ta la gent ab renglera, y se assegura que la cera que se cremà con-
taba loo tr cinch tot atrcs de pesadas y las mitjanas
tambè moltas portaben un cirí.

Lo dia 13 de maig fon cuant plogué que plogué
vuit horas de seguida, un plouser molt fort que aparegué

lo diluvi universal y lo dia 21 de maig se tornaren ab professó los Patrons á la sua iglesia. Despres feu cinch dias de tramontana que s'emportaba les teulas de les teulades y feu petar los brots dels sepi.

1775. En lo dia primer de agost vingué una ordre del senyor Governador de Gerona y fou per tot lo corregiment que hagueren de agafar tots los vagos y mal entretenguts.

1775. Als 17 de agost vingué un comissionat del senyor Intendent per providencia sobre los molts recursos que habia fet lo senyor Batlle per cortar lo monipoli dels regidors compatrotes de Blanes. En dit dia tingueren ajuntament presidintlo dit comissionat y enterat de tot feu fer un auto apercibint a los regidors que no poguessin fer lo repasto per menor ni fer la cobrensa sens la intervenció dels Diputats, Síndichs y Batlle y tambe menant algunas altras coras sobre lo mateix assumpto.

Est any no obstant de haber cobrat molbas centenas lliures de demés, los regidors cerraben molt de uns y altres y entre altres coras rebieren una carta per lo correu ab papers dintre y comularen que era jo y era mentida. Es menester tenirlos present per agraitos est servey.

1775. En lo dia 7 de novembre vingué lo Illm. y Rdm. senyor Bisbe de Gerona de visita y exposantli la gran discordia que hi habia entre la Obra de la Iglesia y lo poble sobre

MUSEU - ARXIU MUNICIPAL - CALELLA

de haber posat los obrers diferents emposits ordre petres sens intervenció de ninguna persona, provideneiá á fi de posar pau y concordia, convocant diferentes personas de totas classes y estas representant tot lo poble, se passaren a fer unas ordinacions de lo que deuhen elegir los obrers del dret de obra y altres cosas y aixi mateix lo dret que tenen los obrers. En dit dia se feu la dita concordia simul-estipulant entre Francisco Aromir y Miquel Brunet los dos Notaris Reals y en poders dels dits está la present concordia de ordinacions.

Nota: En las fumeras generals antes del any 1774 se pagaba á la confreria del Santissim per cada alqa, á saber: absolta 3ª, combregá 3ª, ofrei 8ª; En lo any 1775, encara que no se esplica en las dittas ordinacions, se aumentá esta contribució á absolta 3ª, combregá 5ª ofrei 12ª. En 1794 Aromir, de sa autoritat, aumentá á absolta 7ª 6, combregá 7ª 6, ofrei 15ª.

1776. En lo dia 28 de juny estabi lo Marques de Salisjá los primers cossos en lo quintá que afronta ab Jelceran y Meandri, y se estret la rampa y altres coses que han succehit lo que consta en la curia.

1776. En lo dia primer de mars pará lo Batlle Miquel Prim y Bataller a Gerona per informar la proposta y feu un memorial al Governador Astor que era sobre diferents cosas, y lo Governador lo decretá manant als regidors que lo

Batlle debía intervenir ab lo repartiment del cathastro, y aixís mateix ab la cobrensa y que totes estas cosas se arreglassen ab lo que mana lo Rey en las reglas cathastrals del any 1735. En lo día 12 de mars se feu patent al ajuntament dit decret de lo que se llevá acthe y lo Batlle passá a vizurar las llistas que cobraben, y trobá que cobraban demés de lo que se devía cobrar 867 ℔ ℔.

En estany se feren dos propostes, una per lo Batlle, Diputats y Síndichs y altre per los Regidors que eran Mariano Reches, Joan Pous, Joseph Maudrí, Salvador Rollós y Joan Vivó. Estos proposaren un que era parent de sanguinitat, y dos que eran nevots de afinitat, y los Batlle y Diputats ab la proposta que feren representaren est parentiu y fou decidit per la Audiencia que los nevots de afinitat no era gran prohibit y sí solament per lo que era parent de sanguinitat. Los castigaren que vingué lo Tinent de Corregidor de Gerona a donar possessió als nous y los Regidors vells pagaren los gastos que se ocasionaren de la vinguda de dit Sr. que foren 32 ℔ 16 ℔.

1776. Als 28 de abril vingué una carta del Governador de Gerona sobre el repartu per menor de las llistas del Real Cathastro molt favorable al Batlle y esta se posá al manual del Comú

Est any fou Batlle Miguel Prim y Betteller, home que en lo exterior demostrá ser molt cristiá, fent creure que portaba las cosas ab gran rectitut, essent aixís que feu enfadar a tots aquells que no complauian las atro-

abets que cometien los Regidors ab las cobrances, de manera q li oferí que ells fes restituir lo que habien cobrat de mes los regidors se li pagarien tots los gastos per cars que costessin encara que fossin mil lliures y en fi de cuentas se apoyá ab Aromir, de manera que ningú ha entes est misteri, solament se es dit clar que ells habian pactat y que consolaben los ben intencionats dientse "Deribete à Patris natura verba cecuntur" Amen de aixó se li digué que los Regidors habian enviat la proposta firmada de ell, cuant ell protestá com constaba de un auto de protesta que era senyal que li habian contestat la fórma y aixó que vegés de fer los castigar. Allegó respongué que per vida de Deu que se'n habian de recordar y al ultim se dejé que bo fos res, y per concluir dich que fou un traidor en est particular.

1776. En lo dia 24 de juny del 1776 hi hagué una gran gropada ab una tempestat de trons y llamps que feyx tremolar y un llamp feri en lo campanar de la iglesia y tocá ab un que ventava la campana mitjana anomenat Jph. Cortes alias lo Rigoli y lo rebotè per terra feutli donar molts redolons y no li fen gran mal a Deu gracias, solament li cremá part de totas dos mans y de la caiguda que fen prengué un cop en lo cap. Lo llamp baixá per lo campanar avall y en lo cap de vall de la escala se reventá que fen petar part de dos escalons de pedra del capdevall de dita escala, y del vent y estrendo que donà hirá en terra mes de vint y cinch personas que estavan en la porta del portal que comunican ó miravan lo capellá com

comenià sem donar dany ni fer mal à ningú altre gracies a Deu.

1775. En lo dià 18 de octubre mecchi que hi hagué un aiguat molt fort en tota la Catalunya de durada tres dias en certas parts y en altres de dos, cometent las aiguas molts excessos. Los rius no podent obeir tantas aiguas tots sobrexiren portentsen las casas de las cercanias, lo riu Llobregat s'emportá diferentas casas, lo riu Besos s'emportá diferentes fabricas de indianes del plá de Barcelona, negantse en una de ellas onze homes, lo riu Tordera s'endugue diferents per los plans, sentse precisá à altres pujar dalt dels arbres per salvar las vidas; habent de estar cerca de tres dias sem poder menjar clamant misericordia á Deu Nostre Senyor, se emportá diferentas casas de Tordera en tant que l'aigua arribá fins à la vila de Malgrat. Se negaren molts homens per los camins, la mar vomitá coches, caleses, carretas, multitut d'arbres de tal manera que aparegué lo diluvi universal.

1776. En lo dià de Tots Sants mecchi que se digue lo ofici ab dos ciris encesos en lo altar, no volent encendrerne mes los obrers que eran Mariano Riera, Joan Pons, Salvador Fullós, Jph. Maudri y Joan Vibó, lo motiu era perque no hi habia mes un capellá en lo altar. Los capellans de comunitat no ven mes cinch y perque no quedassen per lo cor no poguessen ser mes en lo altar, y los dits Obrers sem considerar lo referit no volgueren encendrer mes ciris, ni los Administra-

MUSEU - A XIU - MUNICIPAL - CALELLA

dor del Santísim Sempoch, no obstant de tenir diferentes rendes de algunes particulars cedides per los diris de dites funcions.

1776. Enceteny, hagueren de ser tres homens soldats y costaren 1300 tr. per pegadors ademes de la talla corregueren tres diners per lliura a la cara. La matrícula e hi oposá, recorregueren y sortí que los del Ajuntament hagueren de pagar lo que importaba los tres diners y que hagueren de pesar la cara a los tres diners mes barato. Sortí lo expedient lo dia 4 de juliol, los costá lo que importaba lo sentent temps delany y los gastos del Element Corregidor de Mataró que fou constitucial, y pos 16 tr. 14 d. 8.

1776. Enceteny hi hagué molts moviments entre los monarcas. De España sortí una gran armada de mar per les Indies, lo Rey inglés perde les colonies perque se li rebellaren y totas las illas de las indias.

1777. Als 6 de febrer se cremá la aduana de Barcelona, mantenint que algun traidor hi pora foch y se dia que lo que se crema de géneros que hi habia valia mes de un milió.

1777. En lo dia 11 de maig hi hagué tan gran pedrera de granissa y deya que Joan Sunyer de alros la iglesia habia calat cinch pesas y fou tanta la abundancia que hagueren de anarhi dos llaguts mes per ajudarli, y ab tot aixo hagué de llensar mes de dos centas mesures de granis-

na en mar per poguerne sortir y fa venguerena à to y la mesura.

1777. Est any fou un any de moltas desgracies, grans tibarats d'aygues, rebolteció de vents y altres infortunis, de lo que resultaren grans desgracias y grans inundacions en les canals dels rius Tordera y Besos. La aigua dela Tordera arribá en la vila de Malgrat que en las casas n'hi habia vit, vuit y dos pams, en tant que en un puesto cerca Sanbaloi que passa la Tordera arreduhida arribá cuarenta pams mes alta que en lo any 1740 que fou lo aigat mes fort que habian vist los antichs de aquell temps.

1777. En est any sotti la sentencia de que en Gelpi de Areny de Meuna hagues de fermar reconeixensa del camp de Galbes que tenia à casta de graeia de Lluis Monet à Francisco Aromir y despues se l'partiren ab Galceran en virtut de una concordia que tenian feta los dos.

Supona tenir dret Aromir en los bens que possein Galceran que foren de Lluis Monet y aixi mateix en totas las pessas de terra que vagan venudas à casta de graeia per dit Monet per rahó de morir dit Monet ab intestat y ser ell un delegue li meeixent, y ell amenta la bena de aquest modo: Que morí Lluis Monet en ocasió que tenia cuatre fills, esto es dos minyons y dos minyonas, la gran era casada en casa en Regasol, que are viuhen en la Bisbal, y que tenia son dot corresponent y habia fet la renuncia à la mort abintes-

tat com es correspondrà. L'altre minyona era fadrina y estava en la casa y despres fou casada en casa Palomeras y esta tingué una sola filla la qual fou pubilla y fou casada ab los antecessors de Aromir per cual linea pochen ell mecchir y sos hereus.

Los dos minyons, lo gran anomenat Joan era botiguer de telas en Barcelona, lo altre se deya Miquel era apothecari de Granada dels qui es hereus Galceran, pero com Galceran possehia tots los bens de Monet y no ni tocavan sino dos terceras parts per esta rahó concordaren que los bens que tingues Galceran s'els guardés, pero que tots los que se trobassen venuts si cada de greuia que els pertocavan pagant la mitat de tots los gastos cada hu d'ells que aixó es lo que manifestablo camp de Gualbes.

Pero lo fet de la verdat no es aixó sino que es del thenor seguent

Lluis Monet prengué un assiento de no se qué en lo Rey y ab ell perdé molts diners, pero per cumplirlo mantenirá y s'empenyá per mes de lo que no tenia. Atormentant lo despres per cobrar l'un y l'altre lo motivaren a que fes cessió de tots sos bens y al mateix temps fugí, de qui ja may sehe sabut son paradero ni ahont morí. Vingueren los acreehedors y feren vendre tots los bens y juntament lo dret de llohar y quitar de totas y qualsevols peces de terra que fossen de pertinencias del mas Monet Batlester, qual cosas comprá la casa de Roger, que es avuy Lupiá, y despres dit Roger me fen ignicio de bona fé

a'Joan Monet fill de Lluis Monet, qual morí sens ne-
cessió y fon hereu a' son germá Miquel Monet. Morí
est també sens succesió y disposá de los bens ab vincle
perpetuo que ne fos hereu lo fill segon de la sua
germana gran, que era casada en casa Pegarol

Abent interval de temps sorti lo patit per la fi-
lla cega que fon el dela casa de'n Palomeras qual se casá,
y vist que son pare faltava y que ningú se cuidava de donar
li adot ella demaná al Batlle que era aleshores li do-
nas possessió dela pessa anomenada lo Mas Sabater, que
era de Lluis Monet, qual li donà y entodia la possi-
ció Aronior com a' successor sens altre titol per adot
o' legitima.

Tornem a' la germana gran y a lo testament que
feu Miquel Monet apothecari viuint en Granada.

Sabent los Pegarol que havia mort dit Mi-
quel y que havia fet lo testament en lo tenor que ja he dit
se posaren en possessió dels bens la que obtingueren molt
temps. La dita germana no tingué sino un sol fill,
per aixó no tingué loca de succehir lo segon, se casá
despues est fill y tingué cinch filles. La segona fon
casada ab un tal Oliver y est Oliver era lo hereu del Mas
Oliver de Santa Susagna, per lo consegient en est toca ven
los bens de dit Monet, pero com en aixó havia molt
molt temps no fon fait el que Pegarol cedí los bens a'
dit Oliver per ser ja remotas las especies, que fon preis
a' los succesors de Oliver o' antecessors de Galceran lo ple-

MUSEU - A. XIU - MUNICIPAL - CALELLA